

Підготовка тактичних груп (відділення, взвод). Альбом схем та методичних матеріалів

Військова навчально-методична публікація розроблена робочою групою офіцерів Центру оперативних стандартів і методики підготовки ЗС України спільно з Головним управлінням доктрин та підготовки Генерального штабу ЗС України. Склад робочої групи авторського колективу: полковник Євген МЕЖЕВІКІН (керівник розроблення), полковник Святослав ЩЕРБИНА, полковник Олександр ЛЮБАРЕЦЬ, полковник Олег БОЙКО, підполковник Вадим ШПАК. Росіяни постійно прагнуть знаходити та впроваджувати нові способи та засоби ведення бойових дій.

Тому ми маємо постійно слідкувати за змінами в тактиці дій підрозділів російської федерації, які застосовує ворог з метою розробки наших асиметричних способів успішної протидії їм. Альбом тактичних схем з методичними матеріалами (далі — АММ) для підготовки тактичних груп в складі загальновійськових (механізованих, мотопіхотних, піхотних, гірсько-штурмових, десантно-штурмових, аеромобільних, повітряно-десантних підрозділів та підрозділів морської піхоти) підрозділів рівня відділення або взводу (далі — піхотних) розроблено на основі отриманого бойового досвіду російсько-Української війни 2022—2023 років, а також вивчення та аналізу тактики дій противника та слабких місць наших підрозділів.

Альбом тактичних схем з методичними матеріалами відпрацьовані для вивчення тактики дій в малих бойових групах при відсутності професійних інструкторів. Наведені схеми дій відпрацьовані в простому форматі, для того щоб їх вивчення не потребувало будь якої військової освіти. Мова пояснень в АММ виключає використання загальнопризної військової термінології.

Результатом вивчення цих АММ має стати формування тактичного мислення в тих, хто навчається загального розуміння тактичних дій та удосконалення практичного рівня навченості військовослужбовців підрозділу для підвищення їх виживання та ефективності дій в бою.

**ЗА ДОСВІДОМ
РОСІЙСЬКО-УКРАЇНСЬКОЇ ВІЙНИ
2022-2023 РОКІВ**

ПІДГОТОВКА ТАКТИЧНИХ ГРУП (ВІДДІЛЕННЯ, ВЗВОД)

АЛЬБОМ СХЕМ ТА МЕТОДИЧНИХ МАТЕРІАЛІВ

Видавництво
«Центр учбової літератури»
Київ – 2024

Підготовка тактичних груп (відділення, взвод). Альбом схем та методичних матеріалів (за досвідом російсько-Української війни 2022-2023 років”). — Київ: Видавництво «Центр учбової літератури», 2024. — 64 с.

ISBN 978-611-01-3004-2

Військова навчально-методична публікація розроблена робочою групою офіцерів Центру оперативних стандартів і методики підготовки ЗС України спільно з Головним управлінням доктрин та підготовки Генерального штабу ЗС України.

Склад робочої групи авторського колективу: полковник Євген МЕЖЕВІКІН (керівник розроблення), полковник Святослав ЩЕРБИНА, полковник Олександр ЛЮБАРЕЦЬ, полковник Олег БОЙКО, підполковник Вадим ШПАК.

Росіяни постійно прагнуть знаходити та впроваджувати нові способи та засоби ведення бойових дій. Тому ми маємо постійно слідкувати за змінами в тактиці дій підрозділів російської федерації, які застосує ворог з метою розробки наших асиметричних способів успішної протидії їм.

Альбом тактичних схем з методичними матеріалами (далі — АММ) для підготовки тактичних груп в складі загальновійськових (механізованих, мотопіхотних, піхотних, гірсько-штурмових, десантно-штурмових, аеромобільних, повітряно-десантних підрозділів та підрозділів морської піхоти) підрозділів рівня відділення або взводу (далі — піхотних) розроблено на основі отриманого бойового досвіду російсько-Української війни 2022—2023 років, а також вивчення та аналізу тактики дій противника та слабких місць наших підрозділів.

Альбом тактичних схем з методичними матеріалами відпрацьовані для вивчення тактики дій в малих бойових групах при відсутності професійних інструкторів. Наведені схеми дій відпрацьовані в простому форматі, для того щоб їх вивчення не потребувало будь якої військової освіти. Мова пояснень в АММ виключає використання загальної призначеної військової термінології.

Результатом вивчення цих АММ має стати формування тактичного мислення в тих, хто навчається загального розуміння тактичних дій та удосконалення практичного рівня навченості військовослужбовців підрозділу для підвищення їх виживання та ефективності дій в бою.

ISBN 978-611-01-3004-2

ЗМІСТ

	ВСТУП	4
1	ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ	5
1.1	Способи пересування на полі бою	5
1.2	Поєднання вогню і маневру та вогонь і рух	9
1.3	Способи зближення з противником	11
1.4	Варіанти дій при зустрічі з противником	25
2	БАЗОВІ ТАКТИЧНІ СХЕМИ	28
2.1	Переміщення перебіжками до об'єкту атаки	28
2.2	Переміщення перекатами, в складі бойових двійок	29
2.3	Переміщення перекатами в складі бойових трійок	31
2.4	Способи здійснення маневру ліворуч (праворуч)	34
2.5	Фронтальна атака при скоюванні противника з флангу	35
2.6	Флангова атака при скоюванні противника з фронту	38
2.7	Підповзаюча атака	39
2.8	Атака з притисканням до розривів своїх снарядів	41
2.9	Атака в пішому порядку за бойовими машинами	44
3	ДЕТАЛЬНІ ТАКТИЧНІ СХЕМИ	46
3.1	Раптовий кидок	46
3.2	Зачистка позиції противника	49
3.3	Фронтальна атака через непротрілюємий коридор без використання бойових машин	52
3.4	Фронтальна атака через непротрілюємий коридор під прикриттям вогню бойових машин	55
3.5	Атака і знищення противника на передньому краї оборони, оволодіння визначеним об'єктом	57
Додатки:		
	СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ (ДЖЕРЕЛ)	64

ВСТУП

Наведені в цьому АММ тактичні схеми призначені для зорового сприйняття викладеної в них інформації та відпрацювання тактичних прийомів та дій на практиці в ході підготовки. Виникають ситуації коли професійний інструктор, який може розлумачити нюанси того чи іншого тактичного прийому чи дії відсутній, тому рекомендується застосовувати наступну методику проведення.

Після теоретичного вивчення тактичної схеми дій збирається група, виходячи з мінімально необхідної кількості тих хто навчається, що в змозі провести імітацію дій зображених на схемі. Важливо підкреслити що далеко не завжди є можливість одночасно залучити для підготовки ту кількість військовослужбовців, яка достатня для відпрацювання того чи іншого тактичного прийому чи дії, але для досягнення мети цього не потрібно. Необхідно лише та кількість, яка зможе показати дії всіх елементів бойового порядку та тактичних дій, що зображені на схемі. В процесі навчання використовується мікро масштабування, як кількості військовослужбовців так і відстаней, широко використовується засоби імітації. Наприклад рота позначається дев'ятьма військовослужбовцями, взвод – трьома, відділення – одним, перебіжки – кроками з шириною рівною довжині стопи, дистанція для атаки – 20-40 метрами, бойові машини – військовослужбовцями, розриви снарядів артилерії – звуками, позиції відділення – кіперною стрічкою.

Після того як кількість учасників в відпрацюванні тактичного прийому визначена, доведені способи імітації тактичний прийом відпрацьовується в русі по елементам на скорочених дистанціях. При цьому учасники обов'язково проговорюють голосно в слух свої дії, наприклад наша підгрупа здійснює висунання у фланг об'єкту атаки, я подавляю противника вогнем з кулемета і таке інше. Виконання тактичного прийому виконується декілька разів зі зміною місця кожного військовослужбовця між собою в підрозділі. Необхідно досягти того, щоб кожен розумів та міг в слух сказати, що робить кожен військовослужбовець. Спочатку командує командир який не приймає участь в діях, але по мірі засвоєння тактичного прийому призначаються командири, які командують безпосередньо в підрозділі. В ідеалі кожен з тих хто навчається має побувати в посаді командира підрозділу. Після відпрацювання дій на скорочених дистанціях можливо переходити для відпрацювання на реальних дистанціях та інтервалах в цілому. Необхідно розуміти, що фізичні навантаження на перших етапах навчання сильно знижують якість та швидкість засвоєння матеріалу. Тому відпрацювання тактичних дій з одночасним фізичним навантаженням має завершувати заняття, але не починати його.

Цей АММ не висвітлює весь об'єм можливих тактичних ситуацій, але надає рекомендації найбільш поширених, які дають можливість адаптуватись до інших способів дій. Рекомендації, які викладені в цьому АММ, варто застосовувати творчо, залежно від конкретних умов обстановки, вишукуючи нові прийоми та способи ведення бойових дій.

“На цій війні найкраще – швидкість і мобільність”.

(З бойового досвіду російсько-Української війни 2022-2023 років)

1. ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

Підрозділи виконують бойові завдання на коротких дистанціях від противника. Це може бути дальність кидка гранати, відстань до найближчого укриття від вогню або максимально можлива дальність ефективної стрільби зброї. Це визначає основну умову для виконання підрозділом своїх завдань – необхідність зближення з противником для ведення ефективного вогню. Також це означає, що піхота буде діяти в зоні досяжності вогню противника. А тому пересування на полі бою можливе лише у випадку, якщо вогневі засоби подавити або знищити противника повністю.

Способи, якими можна перешкоджати або обмежувати вогонь противника:

- укриття від вогню противника за природними перешкодами;
- перешкоджання спостереженню (аерозольне маскування, дії вночі, засліплення, тощо);

- зменшення часу відкриття та ведення вогню;

- вплив на психічний стан противника (скиди боєприпасів з БПЛА, ударні FPV дрони, снайперський терор, мінометні обстріли, дії, що відволікають);

- подавлення вогнем (метод подавлення вогнем полягає у тому, що вогонь ведеться так, щоб противник був вимушений сховатись в укриття і не мати можливості ведення спостереження та ведення вогню. Такі паузи необхідно використовувати для переміщення і маневру своїх військ – як підрозділів, так і окремих військовослужбовців).

Тому найбільш ефективним варіантом застосування бойового порядку відділення (взводу) є розподіл підрозділу на бойові групи, з метою зближення з противником, - при використанні методу подавлення вогнем для подальшого знищення противника.

1.1. Способи пересування на полі бою

Залежно від характеру місцевості, умов обстановки і вогневих можливостей противника військовослужбовець, перебуваючи у пішому порядку, повинен пересуватися: кроком (бігом), перебіжками, переповзанням.

Рисунок 1 – Способи пересування військовослужбовця на полі бою

Пересування прискореним кроком або бігом (на повний зріст або пригнувшись) проводиться для подолання ділянок місцевості, недоступної для спостереження та ведення вогню противника. Темп прискореної ходьби - у середньому 130-140 кроків за 1 хв (21-23 кроки за 10 секунд), довжина кроку - 80-90 см. Щоб подовжити крок, треба швидше і сильніше розгинати ту ногу, що позаду, і більше виносити другу ногу стегном уперед. Оскільки тривале пересування прискореним кроком дуже стомлює, при швидкісному пересуванні доцільно чергувати ходьбу і біг. В такий спосіб військовослужбовець рухається і під час атаки, тримаючи зброю в положенні готовності до негайного відкриття вогню.

Ходьба пригинаючись застосовується для прихованого пересування місцевістю з невисокими укриттями (низькі кущі, висока трава, канава тощо). Потрібно зігнути ноги в колінах, податися корпусом уперед, дивитися перед собою і рухатися нешироким кроком. Усі рухи виконуються вільно, без напруження.

Рух угору здійснюється скороченим кроком з нахилом корпусу вперед. При значній крутизні сходження краще рухатися попеременно то правим, то лівим боком до схилу на трохи зігнутих ногах, упираючись ребрами підшов у виступи гори. На схили можна також сходити прямо, тримаючись руками за гілки, кущі, густу траву тощо; ноги ставити на всю ступню ялинкою, з розведеними вбік носками.

Вниз по схилу треба сходити вільним кроком, ногу ставити на п'яту, корпус відхилити назад. Із крутого схилу можна спускатися боком, приставними кроками, тримаючись за нерівності схилу. Пересування по в'язкому і слизькому ґрунту здійснюється короткими кроками, ноги потрібно переставляти швидко, щоб вони не встигли глибоко загрузнути або зісковзнути з опори. Ному слід ставити на всю ступню, намагаючись вибирати для опори твердіші ділянки: борозни, виступи, корені.

Повільним бігом долають довгі дистанції. Корпус під час бігу нахилено вперед трохи більше, ніж при ходьбі. Темп бігу - 150 -160 кроків за 1 хв (25-27 кроків за 10 секунд), довжина кроку - 70-90 см. Біг у середньому темпі

здійснюється вільним маршовим кроком. Корпус у цьому випадку тримають трохи нахиленим уперед. Енергійно відштовхуються тією ногою, що позаду, і, зігнувши її в коліні, виносять стегном уперед-вгору і ставлять на всю ступню. Гомілка при цьому не виноситься дуже вперед, а ступня ставиться на землю далеко від проекції центра ваги тіла. Темп бігу - 165-180 кроків за 1 хв (28-30 кроків за 10 секунд), довжина кроку - 85-90 см.

Швидкісним бігом перебігають з укриття до бойових і транспортних машин, розбігаються перед подоланням перешкод. Корпус нахилиється вперед значно більше, ніж під час бігу в середньому темпі, а відштовхування ногою і рух рукою – ще енергійніші. Збільшення довжини кроку забезпечується за рахунок відштовхування ногою, що позаду, і швидкого перенесення її стегном уперед. Нога після відштовхування виноситься вперед зігнутою в коліні та м'яко ставиться на передню частину стопи з наступною опорою на всю ступню. Темп бігу - 180-200 кроків за 1 хв (30-32 кроки за 10 секунд), довжина кроку - 120-150 см.

Перебігання застосовується для швидкого зближення з противником на відкритій місцевості. Довжина перебігання залежить від рельєфу та інтенсивності вогню противника і в середньому має бути 20-40 кроків. Чим більше відкрита місцевість і сильніший вогонь, тим коротшим має бути перебігання. Для перебігання з положення лежачи необхідно спочатку поставити зброю на запобіжник, за попереджувальною командою визначити шлях руху і можливе укриття, потім за виконавчою командою стрімко перебігти у визначене місце. На місці зупинки лягти на землю, відповзти трохи вбік і, досягнувши наміченого місця, приготуватися до ведення вогню.

Переповзання застосовується для непомітного наближення до противника і прихованого подолання ділянок місцевості, що мають незначні укриття, нерівності рельєфу і перебувають під спостереженням або обстрілом противника. Залежно від обстановки, рельєфу місцевості та інтенсивності вогню противника стрілець може переповзати:

по-пластунськи: лягти на землю, правою рукою взяти зброю за ремінь біля верхньої антабки і покласти її на передпліччя правої руки; підтягнути праву (або ліву) ногу і водночас просунути ліву (праву) руку якомога далі;

відштовхуючись зігнутою ногою, пересунути вперед, підтягнути другу ногу, висунути другу руку і продовжувати рухатися так само, притискуючи до себе зброю;

навкарачки: стати на коліна і, спираючись на передпліччя або кисті рук, підняти зігнуту праву (ліву) ногу до грудей, водночас ліву (праву) руку просунути вперед;

просунути тіло вперед до повного випрямлення правої (лівої) ноги, водночас підтягнувши другу зігнуту ногу, і, просуваючи вперед другу руку, продовжувати рух;

зброю тримати: при опорі на передпліччя - так само, як і при переповзанні по-пластунськи; при опорі на кисті рук - у правій руці;

на боці: лягти на лівий бік, підтягнути вперед ліву ногу і зігнути в коліні, спертися на передпліччя лівої руки, каблуком правої ноги упертися в землю якомога ближче до себе;

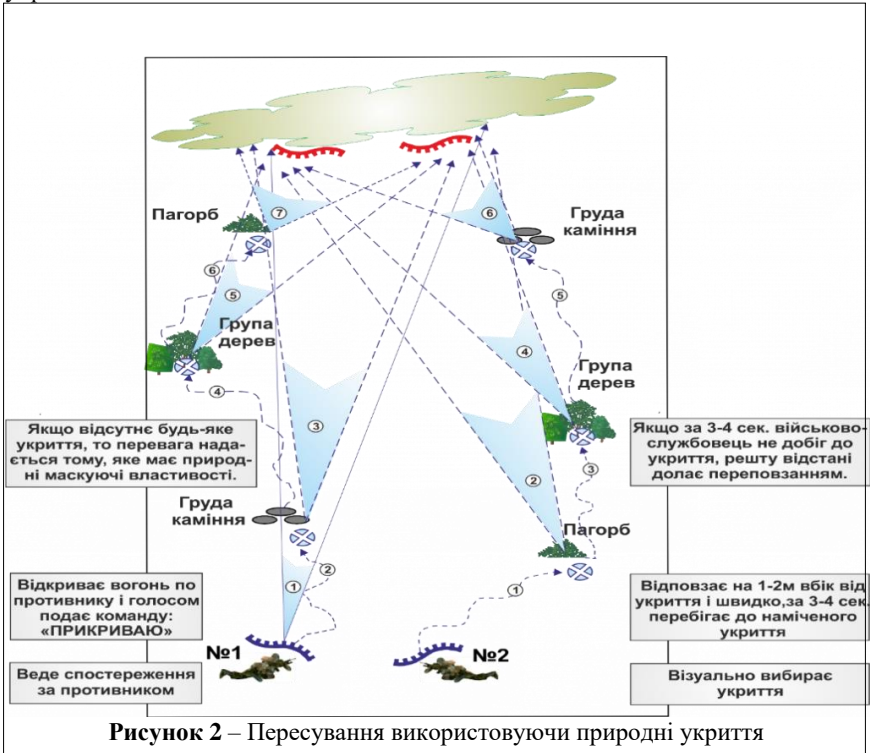
розгинаючи праву ногу, просунути тіло вперед;

не змінюючи положення, продовжувати рух;

зброю тримати правою рукою, поклавши її на стегно лівої ноги.

Під час пересування командир знаходиться там, звідки він може ефективно управляти своїм підрозділом. Це дозволяє командиру відділення (групи) управляти особистим прикладом. Всі військовослужбовці групи повинні мати можливість бачити свого командира, або чути його по засобам зв'язку та бути обізнаними по стану та положенню противника за допомогою БпЛА.

Запропоновані способи пересувань не є чимось постійним. Вони залежать від дистанції між військовослужбовцями, групами та відділеннями, які в свою чергу змінюються залежно від отриманого завдання, характеру дій противника, властивостей місцевості, умов видимості та інших факторів, що впливають на управління.

1.2. Поєднання вогню і маневру та вогонь і рух

Вогонь і маневр є основою тактичних прийомів і способом дій, при якому призначається група вогневої підтримки, що займає вказані позиції та прикриває висування штурмової групи. Її завдання полягає в подавленні або знищенні противника, який може завадити висуванню штурмової групи, завданням якої є знищення противника, що обороняється.

Вогонь і рух полягає у висуванні штурмової (маневреної) групи до об'єкту атаки під прикриттям безперервного вогневого впливу групи вогневої підтримки (сили і засоби протитанкових, гранатометних, мінометних підрозділів, РЕР, РЕБ, БПЛА тощо). Дуже важливо, що дії в цьому випадку не можуть бути розділені на дві фази, а саме ведення вогню і пересування. Вони здійснюються одночасно. У результаті врахування двох непостійних чинників, зокрема місцевості та противника, розроблено декілька способів.

Переваги застосування принципу вогонь і рух:

він знижує невиправдані втрати. Одна частина штурмової групи здійснює перебігання, в той час, як інша частина не дає противникові підняти голову веденням зосередженого вогню, таким чином, подавляє вогонь противника, постійне ведення розвідки розвідувальними БПЛА про дії противника надають інформацію командирів (старшому) групи управління, чим спростить дії груп та прийняття своєчасного рішення при зміні обстановки в бою;

він є основою для усіх тактичних дій. Будь-які способи переміщення при веденні бойових дій засновані на цьому принципі.

Правильне поєднання вогню і маневру дозволяє:

зближуватися з противником. Будь-якій людині властивий інстинкт самозбереження. Якщо вашому життю загрожує небезпека, ви, у свою чергу, також діяти будете агресивно, щоб захистити себе;

він розвиває наступальний порив і сприяє підвищенню ефективності дій підрозділу. Успішне ведення вогню і пересування залежать від ефективності взаємодії кожного військовослужбовця. При опануванні цієї навички підрозділ стає дуже ефективним і налагодженим механізмом.

При захопленні позиції охорони або флангової позиції противника в змозі знищити опір, не уповільнюючи загального просування вперед і зберігаючи темп наступу. Правильне поєднання вогню і маневру дозволяє відділенню (взводу) діяти самостійно і вести наступальні дії проти противника, що переважає у взаємодії з доданими та підтримуваними підрозділами.

Складові принципи вогню і руху:

управління є обов'язком кожного. Отже, кожен військовослужбовець повинен самостійно обирати маршрут висування, основну та запасну вогневу позицію, щоб дати командирів більше часу на планування бою. Таким чином, взаємодія і дисципліна дуже важливі при виконанні цього принципу;

швидкість є дуже важливим принципом з чотирьох причин:

по-перше, для здійснення прицілювання по рухомій цілі необхідно 2-3 секунди. На місцевості це означає перебіжку 5-15 метрів. Отже, для того, щоб вижити, кожен повинен перебігати від укриття до укриття якомога швидше;

по-друге, це дозволяє економити боеприпаси, оскільки для підходу до об'єкта необхідно менше часу;

по-третє, це деморалізує противника, оскільки він не в змозі ефективно уповільнити просування;

по-четверте, це необхідно для збереження темпу наступу.

Необхідно обмежити до мінімуму пересування на відкритій місцевості без вогневої підтримки. Якщо необхідно рухатися на відкритій місцевості, доцільно застосовувати наступні способи дій: переповзання, збільшення щільності вогню групи підтримки, застосування ручних димових гранат методом скиду з БПЛА безпосередньо на позиції противника, встановлення димової завіси мінометами (артилерійською гарматою).

Напрямок атаки повинен складати кут 90° (до напрямку вогню групи прикриття).

Помилка при виборі мінімального кута безпеки (кут між напрямом стрільби і напрямом наступу маневреної групи) призведе до того, що:

швидкість сповільниться і темп наступу буде втрачений;

витрата боеприпасів зросте;

підвищиться вразливість свого підрозділу, що може призвести до втрати ініціативи, тому завдання з ведення наступу повинні виконуватися в поєднанні завдань за місцем та часом маневреної, штурмової, групи управління і вогневої підтримки, резервної групи та групи бойових машин.

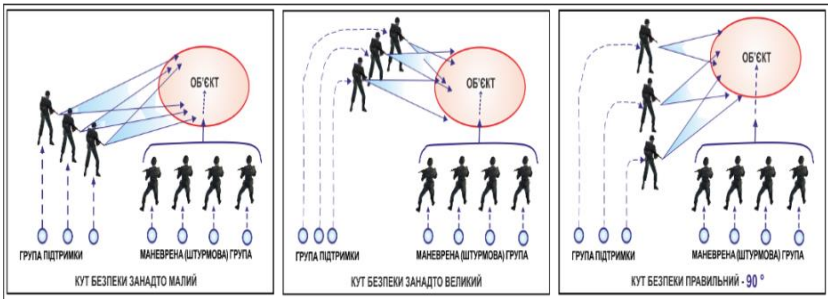

Рисунок 3 – Вибір кута безпеки дій штурмової групи

1.3. Способи зближення з противником

1.3.1. Первинним підрозділом піхоти є відділення але в сучасних умовах ведення наступальних (штурмових) для забезпечення їх дій створюється група вогневої підтримки та групи РЕР, РЕБ та БПЛА.

В залежності від характеру місцевості та щільності позицій противника - збільшується кількість бойових груп.

Розподіл відділення на бойові групи дозволяє:

створити більш гнучкий та розосереджений бойовий порядок;

підвищити ефективність вогневого ураження противника і живучість підрозділу;

забезпечити взаємну підтримку і прикриття вогнем на полі бою під час здійснення маневру.

У разі посилення відділення вогневими засобами до складу бойових груп можуть додатково додаватися: вогнеметник, мінометний (розрахунок) взвод, розрахунок автоматичного гранатомету.

Варіант складу бойових груп може бути наступним:

1 група - старший стрілець (старший групи), гранатометник та помічник гранатометника;

2 група - командир відділення, марксмен, кулеметник та помічник кулеметника;

3 група - заступник командира бойової машини - навідник - оператор (кулеметник КПВТ) та механік-водій (водій);

4 група - РЕР, БПЛА розрахунок антидронових рушниць.

Для кращої взаємодії, взаємоконтролю і взаємодопомоги, для полегшення управління підрозділом в цілому групи розділяються на бойові двійки або трійки. Бійцям у парах або трійках (далі - парях) слід діяти у тісній взаємодії один з одним, постійно знаходитися в межах прямої видимості та підтримувати зв'язок по засобах зв'язку (малої дальності) з радіо гарнітурою, встановленими раніше сигналами управління .

Також важлива взаємодія між парами. Під час ведення штурмових дій для забезпечення безпеки необхідно організувати взаємне прикриття. Одна група прикриває, друга - здійснює маневр і навпаки, постійне отримання інформації із розвідувальних БПЛА про противника.

Висування підрозділу проводиться короткими перебіжками від укриття до укриття. Між військовослужбовцями і групами при русі постійно повинна зберігатися дистанція 7-9 м. Навіть при відсутності вогню противника військовослужбовцям слід дотримуватися обережності і не затримуватися на відкритих ділянках місцевості довше ніж 2-3 секунди. Огляд потенційно небезпечних напрямків (вікон, горищ, проломів, нор в траншеях та ходах сполучення) повинен вестися безперервно.

Основне прикриття підрозділу необхідно здійснювати кулеметниками, марксменами, ударними БПЛА, спектральним випромінюванням та гранатометниками. Причому кулеметники можуть вести вогонь по підозрілих місцях, в яких може перебувати противник. Марксмени і гранатометники ведуть вогонь по виявлених вогневих позиціях противника. Після проходження передовими підрозділами чергового рубежу закріплюються на зайнятих позиціях, проводячи зачистку траншей, ходів сполучення, «нор» використовуючи ручні осколочні гранати (термобаричні боеприпаси), забезпечують підхід групи прикриття, яка висувається на нові позиції.

Старші бойових груп (командири відділень) визначають відповідні завдання кожному військовослужбовцю під час висування до переднього краю противника (зближенні з противником), визначені завдання, через кожні 50-

100м, можуть бути уточнені або ставитися заново (з урахуванням характеру дій противника, втрат в особовому складі).

Завдання та місце військовослужбовця у складі бойової групи:

інтервали між військовослужбовцями бойової групи повинні бути 10-12 кроків;

кожному військовослужбовцю, з урахуванням умов місцевості, на напрямку дій групи вказуються дві - три вогневі позиції, які необхідно змінювати після декількох коротких черг;

кожному військовослужбовцю бойової групи призначаються сектори стрільби - основний і додатковий, вони повинні перекриватися між військовослужбовцями, які діють поруч, не менше ніж на 10-15 градусів (170-250 тисячних), створюючи зону суцільного вогню;

висування на рубіж переходу в атаку здійснюється на дистанціях, які забезпечують візуальне спостереження за діями один одного і взаємну підтримку вогнем;

атака противника здійснюється, як правило, під прикриттям димів після максимального можливого зближення з ним (як з фронту, так і з виходом в один з флангів або тил).

Зближення з противником проводиться в наступному порядку. Спочатку стрілець (найбільш підготовлений і фізично розвинений у групі) під вогневим прикриття кулеметника і старшого стрільця, застосовуючи різні прийоми і способи пересування на полі бою - прискореним кроком, бігом (пригнувшись), перебіжками або переповзанням - двома - трьома стрибками повинен вийти на рубіж 50-100 метрів, при цьому довжина стрибків між зупинками для відпочинку залежить від умов місцевості і інтенсивності ведення вогню противника і, в середньому складає 20-40 кроків. Після зайняття вказаного рубежу, стрілець використовуючи природне укриття веде вогонь по противнику з метою прикриття пересування іншого номеру бойової групи.

Залежно від умов обстановки і прийнятого командиром рішення, послідовність переміщення інших військовослужбовців у бойових групах, і бойових груп в цілому, може бути різноманітним.

Отже, після переміщення вперед найбільш підготовленого і фізично розвиненого військовослужбовця під його прикриттям можуть висуватися по одному військовослужбовцю з кожної групи, або один з першою і два з другою, або по два військовослужбовця з кожної з груп, можливо і одночасне висунення по одному стрільцю з кожної групи на рубіж 50-100 м з метою забезпечення пересування на полі бою іншого особового складу, що в цілому підвищить темп наступу підрозділу. Командир відділення і кулеметник висуваються, як правило, останніми.

Переміщення повинно здійснюватися не системно, з використанням встановлених сигналів (жестів) і команд. При виявленні вогневих позицій, сил та засобів противника своєчасно передати інформації командирі (старшому) групи управління та групи вогневої підтримки.

Перед початком дій не потрібно поспішати, необхідно уважно вивчити місцевість, визначити свій маршрут висування з обов'язковим врахуванням

(вивченням розвідувальної інформації отриманої від розрахунку БПЛА), можливостей прикриття від вогню противника.

У бойовій групі заздалегідь повинні бути обговорені способи й порядок спільних дій та порядок взаємодії в бою. Після зайняття укриття потрібно негайно вести спостереження за полем бою, бути в постійній готовності до вогневого прикриття переміщення інших військовослужбовців бойової групи. За можливості подальшого переміщення необхідно подати їм заздалегідь встановлений сигнал на пересування до наступного рубежу, а надалі – умовними сигналами уточнити завдання. Але в будь-якому випадку під час виконання завдання одним військовослужбовцем інші його прикривають.

Найбільш поширений спосіб зближення з противником – висування перекатами в складі штурмової групи та групи вогневої підтримки.

Під час знищення противника за рішенням командира роти (взводу) бойові групи можуть виконувати різні за характером завдання. Так, одній із бойових груп може бути відведена роль маневреної групи (наприклад, першої бойовій групі), а двом іншим - роль вогневих груп (другої і третьої бойової групи). Завдання маневреної групи полягає в тому, щоб, використовуючи рельєф місцевості (місцеві предмети) зближуватися з противником на якомога меншу відстань, зайняти вигідне положення для атаки і у взаємодії з вогневими групами (вогневою групою) знищити його (захопити в полон).

При веденні наступального бою відділення бойовими групами можуть діяти в бойову лінію (лінію бойових груп) або у дві лінії (одна за одною).

У залежності від завдань і умов обстановки бойова лінія може формуватися уступом вправо (вліво), клином, ромбом, скорпіоном тощо.

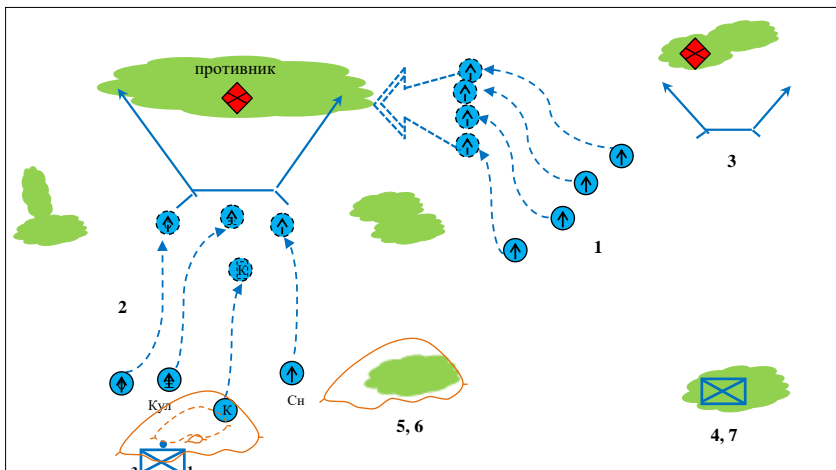
У всіх випадках інтервал між групами може бути 25 -30 м, дистанція – 30-50 м, а військовослужбовці в групі діють спільно або на відстані 7 - 9 м між собою.

Цей спосіб застосовується у разі, коли:

є відповідні позиції для групи вогневої підтримки, при використанні яких буде досягнуто необхідне ураження противника, унаслідок якого він повністю або частково втратить свою боєздатність;

є зручні шляхи підходу, якими штурмова група може наблизитися до противника;

створенні противнику таких умов, за яких він в певний період часу не зможе на потрібному рівні реалізувати свої бойові можливості.

Умовні позначки:

- 1 – маневрена (штурмова) група; 2 – вогнева (підтримуюча) група; 3 – група нарощування;
 4 – резервна група; 5 – група управління; 6 – група БПЛА; 7 – група забезпечення.

Рисунок 4 – Висування переكاتами по групах

Послідовність дій:

одна група забезпечує вогневу підтримку, в той час як інша здійснює пересування. Групи пересуваються на вигідні позиції, з яких вони зможуть почати виконання своїх визначених завдань, а саме вогнева підтримка і атака противника відповідно;

командир групи управляє штурмовою групою, його заступник - групою підтримки. Командир групи повинен тримати кулеметника на відстані, що забезпечує зв'язок голосом, поки той не досягне рубежу кінцевої вогневої позиції. Якщо це неможливо, він повинен використовувати візуальні і радіосигнали.

якщо одна з груп вимушена рухатися по відкритій ділянці місцевості, інша повинна прикривати їх вогнем. Кут між двома напрямками атаки має бути якомога ближчим 90° . Якщо цей кут менше вказаної величини, штурмова група може збільшити його шляхом зміщення у відповідну сторону після виходу на вихідну позицію. Кут, в той же час, не повинен перевищувати 90° ;

група управління - для управління штурмовими діями використовують інформацію від груп БПЛА та РЕБ і РЕР - для забезпечення ситуаційної обізнаності, ведення розвідки, ураження противника (скиди).

1.3.2. Вихід на рубіж атаки

Загальне правило: чим ефективніше вогонь противника, тим меншу відстань долає група, та коротша перебіжка, потрібно по можливості перебігати від укриття до укриття. В русі дотримуватись інтервалу 10-12 кроків, не скупчуватись та залишатись на одній лінії. Важливо зміщуватись в бік після завершення перебіжки.

Рубіж переходу в атаку вибирається, як найближче до позиції противника використовуючи укриття в рельєфі місцевості, щоб можливо було вести ефективний вогонь по противнику. На вибір варіанту дій з виходом на рубіж переходу в атаку (бігом всім підрозділом або переповзанням малими групами) впливає дві основних обставини: велика відстань до противника примушує атакувати бігом, щоб скоротити час знаходження на відкритій ділянці місцевості, що прострілюється. Якщо не вдалось подавити вогонь противника то добігти до першого окопу противника не вдасться.

Атака в один етап. Цей спосіб полягає в тому, що одна група висувається на позицію до початку атаки. Це може бути як група підтримки, так і штурмова група.

Атака в два етапи. Цей спосіб полягає в тому, що обидві групи висуваються на проміжні позиції до початку атаки, потім група підтримки під прикриттям штурмової групи виходить на вигідні позиції. Після цього штурмова група під прикриттям групи підтримки виходить в вихідне положення і починає атаку.

Атака в три етапи. Цей спосіб полягає в тому, що одна група здійснює два пересування до того, як штурмова група почне атаку.

1.3.3. Подолання мінно-вибухових загороджень з попередньою підготовкою проходів в пішому порядку

Штурмова група, під прикриттям групи вогневої підтримки, максимально швидким темпом (або використовує ББМ як засіб доставки піхоти, залежно від ситуації) долає відкриту (небезпечну) ділянку місцевості по підготовленому проходу та зближується з об'єктом атаки.

Порядок подолання МВЗ полягає в попередній підготовці інженерними (саперними) підрозділами проходів в вибухових та невибухових загородженнях. Пророблення проходів проводиться завчасно, скритно та приховано інженерними підрозділами з візуальними (але скритними) позначеннями розташування пророблених проходів (рисунок 5).

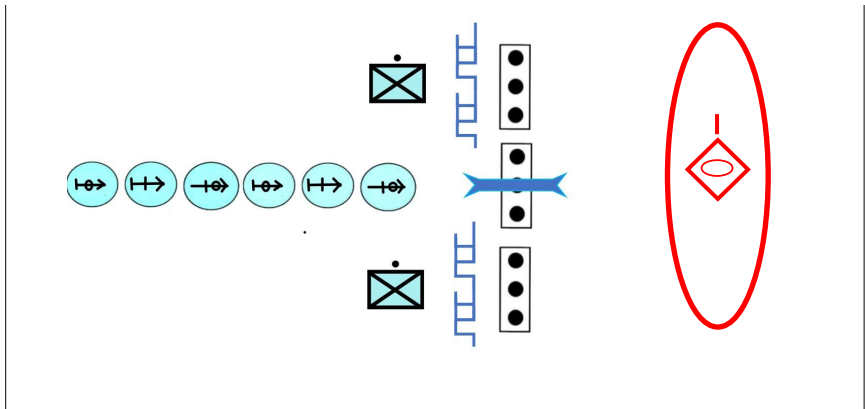

Рисунок 5 – Подолання МВЗ у складі взводу в підготовленому проході

Пророблення проходів у змішаних МП вручну (рисунок 6) здійснюється траленням ППМ осколкових кішками і візуальним пошуком з подальшим знищенням ПТМ зарядами ВР. Інженерно-саперне відділення, яке призначене для пророблення проходів, розбивається на три розрахунки.

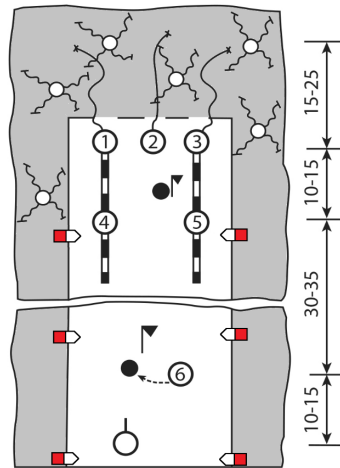
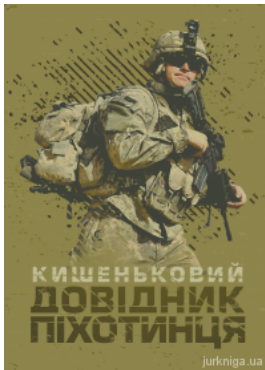
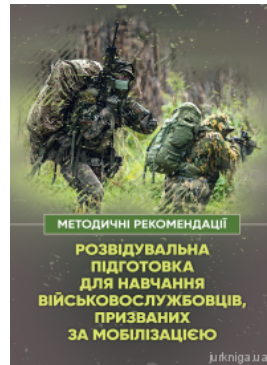

Рисунок 6 – Пророблення проходів у змішаному МП вручну (розміри у метрах)

Книги, які можуть вас зацікавити

Кишеньковий довідник
піхотинця

Розвідувальна
підготовка для
навчання
військовослужбовців,
призваних за
мобілізацією

Фортифікаційне
обладнання місць
виконання завдань
підрозділами (за
досвідом
російсько-Української
війни 2022 року)

Піхота наступає. Події
та досвід. Спогади про
участь у боях 1914-1918
роках у Франції,
Румунії та Італії

Растяжки.
Методическое пособие.
Книга ворога ворожою
мовою

Як перемогти на полі
бою. 25 ключових
тактик усіх часів. З 28
планами ведення бою

Перейти до галузі права
Військове право

[Перейти на сайт](#) →